

SÖZ BİTTİĞİNDE SÜKÛTU KUŞANMAK

MEHMET YAŞAR SOYALAN

Veya Söziin Bendeki Hallerine Dair

I

Söze duvar olmuşsa kulak

Her bir sesi yutuyorsa oburca

Ne bir iz ne bir yankı kalıyorsa geriye
ondan

Ve söz olamadan kayboluyorsa ağızda

Pek çok hayal gibi doğamadan ölüyorsa
yani

Boşa atıyor yürek

Dünya boşa dönüyor o zaman...

II

Söz dediğin de ne ki

Anlamlı mı ve dahi önemli mi o kadar

Evet, sözü kadar yaşar insan

Söz yoksa yaşamak neye yarar

Aslında sözü kadar insandır insan

Varlığı yokluğu belli olur ondan

III

Söz bazen bir yumruk boğazda
dügümlenen

Bazen sırtında ağır bir yük bedeni ezen

Bir sorumluluktur ama hep geçilen

Okşayamıyorsa yüreğini tüm ısrarına
rağmen

Dost dediğinden gelen

Veya zihninden diline, dilinden yüreğine
üşüşen

Ve hâlâ işkenceyse zihninden diline
dökülen

Ve engel olamıyorsa buna yüreğin

Bir yol bulamıyorsa huzuruna varıp hesap
vermek için

De ki, “söz”, söz değilse, “söz” nedir o zaman

Yüreğe saplanmış paslı bir hançerdir belki

Sonrasında biraz irin; biraz kan

Zihninde pıhtılaşp yüreğine oturan

Ve söz niyetine dökülen

Söz olmasa da...

IV

Yol vermiyorsa söze kulak,

Çoraklaşmışsa sırf bu yüzden zihin ve yürek

Ne olduğunun ne anlamı var dilden dökülenin

Olsa olsa duvarı yumruklamaktır konuşmak

V

Yankı vermiyorsa duvar

Ses midir, duvar mıdır, aciz olan

Sessiz bir çığlık, acılı bir inleme olsa da

Vadilerde dolaşan

İnadına ve çaresizce dönse de dil

Vadi öyle derin

Duvar öyle soğuk ki

Ya kaybolur ya kavrulur birden

İnat işe yaramaz

İsrar bir yol açmaz

Önce dilsiz sonra yüreksiz kalır insan

VI

Sanki farklı mıdır bende olan

Veya sende bulunan

Dilime söz geçiremesem de çok zaman

Zonklasa beynim, tutuşsa da yüreğim

Dünya âlem bilir ki ben, ben değilim o zaman

Duvar olmuşsa

Sağırlaşmışsa koca bir âlem

Beynimden lime lime kopardıklarımı bu duvara çalamam

Bin cefa ile doğurduklarımı rüzgâra savuramam

Anlamsızlaşmışsa ve yalama olmuşsa üstelik

Kendi bedenimi yemekten başka bir şey yapamam

Kurumuşsa deniz, “söz” olmaktan çıkmışsa söz; konuşamam

Aslımı unutarak öteki olamam

Bitmişse söz

Öteki ilan etmişse herkes kendini

Ve ses geçirmez bir duvara dönüşmüşse her biri

Söz nedir ve nerededir,

Ve dahi kimdir konuşan bilmeden

Sözün “söz” olmadığı yerde duramam

Sığınırım mağarama kuşanarak sükûtu

Var olmak ve az da olsa insan kalmak için

Veya gerekirse doğmak için yeniden

Sükûttan başka bir silah, başka bir ilaç

Ve başka bir neden bulamam

VII

Görünüyor ki aciz ve yorgunum
Yorgunluğu bile adam gibi kuşanamam
Sükût ve acı arasında
İçimde yankılanan ve beni boğan
Sessiz bir çığlıktan başka bir şey olamam

VIII

Oysa söz
Ya kurşundur yüreği ve beyni delen
Veya bir seher yelidir gönlü okşayan
Yahut bir güldür âşıktan maşukuna
Âlemden âleme yollanan
Değilse hiçbiri
Ya ne söz sözdür
Ya da ne onlar insan
Sadece bir iniltidir, yankısı olmayan...

24.03.19 / Üsküdar

